

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Nu ved hr. Frank Aaen jo godt, at det, der foregår i Irak i øjeblikket, faktisk foregår på et FN-mandat.

Kl. 10.10

Men ellers går jeg ud fra, at også Enhedslisten er enig i, at Libanons regering skal støttes i at genskabe kontrol med hele landet som basis for en varig fred, og det er det, det her handler om. Det handler om, at vi går ind og hjælper med at sikre, at der ikke kan tilføres flere våben til Hizbollah og andre grupper, som kan skabe ustabilitet i landet. Det er sagens kerne i det her. Det tror jeg også Enhedslisten ved, men det er, som om man er i gang med udenomssnak.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

En varig fred i det område sikres kun, hvis vi for alvor kommer i gang med en proces, der sikrer, at palæstinenserne får deres egen stat. Hæmskoken for det er Israels politik. Derfor bliver man nødt til at være hårdere og skarpere over for Israel, herunder deres krigsforbrydelser i Libanon; herunder at de bliver ved med at oprette flere bosættelser på Vestbredden; og herunder at de bomber Gaza sønder og sammen og myrder mennesker i stort tal.

Hvis ikke man vil tage fat i det, så bliver det her under alle omstændigheder, uanset hvor mange krigsskibe man sender derned, bare en pause i krigen – og så starter det igen, og vi kan endnu engang se til, mens tusindvis af uskyldige civile bliver myrdet.

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg kan høre, at hr. Frank Aaen nu også begynder at blande Gaza og andre forhold ind i det her, og så er vi ved at være langt ude i periferien af det.

Det her handler isoleret set om, at vi har fået en våbenhvile, og nu skal vi sikre, at der ikke tilføres flere illegale våben til Libanon. Det står jo klart, at både Israel og den libanesiske regering bakker op om den her FN-resolution, og nu drejer det sig om, at vi sætter power bagved, så vi får den her resolution implementeret som basis for en varig fred. Det er det, det handler om.

Formanden:

Tak til hr. Kristian Pihl Lorentzen, og så er det hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

Det er på sin vis både sørgeligt og trist, at Folketinget i dag skal tage stilling til at sende danske flådefartøjer til det østlige Middelhav ud for Libanons godt 200 km lange kyst.

Vi har været vidne til efter vores opfattelse helt unødvendige krigshandlinger mellem Israel og Hizbollahmilitseren, hvor Israel har sønderbombet Beirut og den sydlige del af Libanon, drevet 1 million mennesker på flugt, ødelagt mange tunneler, boliger, infrastruktur, oliedepoter, og hvad man ellers kan nævne.

Hizbollah har på den anden side sendt i tusindvis af raketter ind over Israel med døde og kvæstede som resultat og også skader på bygninger m.v. Det er en konflikt, som har kostet livet for over 1.000 mennesker, for ikke at nævne de mange sårede.

Vi er også vidne til, at gensidige provokationer mellem de to parter er helt ude af proportion. Der er kun tabere i denne sag, ingen sejrherre. Det skulle da lige være Hizbollah, der tilsyneladende er blevet helte i den arabiske verden.

Det internationale samfund må igen gribe ind. Der er nu en FN-resolution, og det synes vi er godt, også at den er vedtaget i bred enighed. Formålet, som fremgår af resolutionen, er at assistere den libanesiske regering med at udbrede sin myndighed i hele landet, også den sydlige del af Libanon, at forhindre nye krigshandlinger og skabe rammer for en varig fred. Det vil bl.a. bestå i, at Libanon selv vil sende omkring 15.000 soldater til den sydlige del af Libanon, og at FN vil stille med yderligere ca. 15.000 soldater.

Det danske bidrag, som vi tager stilling til i dag, er vi enige i. Det er et flådebidrag med op til tre skibe, sammenlagt ca. 180 mand. Efter vores opfattelse kunne vi måske have gjort større nytte ved at stille et landmilitært bidrag i form af soldater fra hæren, ikke fordi vores flåde ikke er udmærket, den har før været i Middelhavet og kan løse disse opgaver, men der er brug for mange soldater på land. Vi har jo den holdning, at vi skal ud af Irak, hvor vi i dag har ca. 500 soldater. Den kapacitet kunne vi passende sætte ind i den sydlige del af Libanon, den ville nok gøre mere nytte der end i Irak.

Kl. 10.15

Vi står nu over for, at der skal ske noget genopbygning. Et er, at parterne ødelægger en hel masse for hinanden, og at det internationale samfund så skal bidrage økonomisk og humanitært og på anden vis til genopbygning af områ-